

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

3. Rationis & Appetitionis pugna per Herculem & Antæum expressa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](#)

ruptelā excrescere, demum fiunt lethifera, & immensi dracones existunt. Quod malum ne existat, amputanda serpentum capita, dum parva sunt, iuxta psalmum 136. ubi beatus dicitur, qui *Babylonis parvulos alliserit ad petram*. Id est, concupiscentiam, dum parva est, abscederit aut contriverit. Deinde comparantur septem capitalia vitia septenis draconis capitibus, quoniam draco cristam gestare capite dicitur. Apostolus Joannes cornua appellat; omnia quippe peccata quandam superbiae cristam gerunt, quatenus homo per superbiam contemnit Divinam legem, per quam à peccando prohibetur; quod Hieremias indicat cap. 1. *Confregisti jugum, rupifli vincula, dixisti: non serviam*. Per diademata significatur, hæc septem capitalia vitia in mundo dominari, & propterea instar Principum, regales coronas in capite gestare. Paulus monet Rom. 6. *Non regnet peccatum in corpore vestro mortali, ut obediatis concupiscentiis eius*. Quid enim indignus, quām se huic tyranidi subjecere? Nam *Omnis, Christo afferente, qui facit peccatum, servus est peccati*. Joan. 8. v. 34. Hæc Viegas. Arripiat igitur Hercules Christianus clavam firmæ voluntatis ab honesto non discedendi, & faciem, id est, dolorem eius non repetendi, quod adversus propositum suum deliquit, idque frequenter quotidiana in semet ipsum inquisitione; enimvero si studium hoc singulis diebus excolatur, Exceræ virosæ, nempe Concupiscentiæ pravæ vires minuentur, paulatim que succidentur ac exurentur.

III. (f) Inter alia Herculis certamina, difficile unum cum Acheloo fuit, de quo in Acheloo; deinde cum gigante *Antæo*. Hæc lucta pugnam *Rationis* cum *Appetitu* significat. Est enim Hercules, inquit Cornelius à Lapide in cap. 11. Ecclesiastæ v. 10. *Mentis & Spiritus Symbolum*; per Antæum, id est, *contrarium*, denotatur *corpus*. Herculis pectus est sapientiæ & prudentiæ sedes, cui perpetuum est cum Appetitu & Voluptatibus certamen; pertinaciter enim resistunt, nec facile ab illa superari se sinunt; nisi *Corpus* ita in altum, & procul à rerum terrenarum contactu mens extulerit, ut pedes, hoc est, affectiones, nullum amplius fomentum à tellure accipiant; imò cupiditates, velut terræ filii prorsus interficiantur. Et hæc est omnium victoria præstantissima: unde in Scipionis Africani tumulo legitur elegantissimus hic Versiculus:

Maxima cunctarum Victoria, victa voluptas:

Et Boëtius hoc ipsum Herculis factum celebrans, ait:

superata tellus
sidera donat,

Demosthenes

(f) *Rationis & appetitus luctamen.*

Demosthenes Sapientis esse dicebat, nunquam animo connivere, neque affectibus licentius indulgere, ne effrenati rationis imperium deserant. Et Cicero in Offic. Appetitus omnes contrahendi, sedandique sunt, excitandaque est animadversio, & diligentia, ut nequid temere ac fortuitò, inconsideratè, negligentè agamus. Et ad Quint. Fr. Epist. I. Este abstinentem, continere omnes cupiditates præclarum magis est, quam difficile.

IV. (g) Leo ab Hercule occisus (quemadmodum à Samsonem quoque factum) & detracta pellis, virtutis est spolium, ac hieroglyphicum. Ideoque Diogenes conspicatus quendam, eo ornatu sibi gloriose placentem, exclamavit: Ecquid virtutis indumentum vituperas? Laert. in Diog. Hinc proverbium, *asinus in pelle Leonis*, in eos dicitur, qui se magnificenter ostentant, quam pro suā conditione; ut asinus ille Cumanus, qui Leonis sibi exuvias applicans, terrorem multis incutiebat: sed postea ex ruditu & auriculis agnitus, personatus leo probè fustigatus est. Herculis æmuli fuere Agamemnon, Æneas, aliquique heroes, fortitudinis Symbolum amictu leonino, præferentes. Herculem se Albertus V. Dux Bavariae cognomento *magnanimus* ostendit, qui leonem pro assecla cane, & pro scabello, pedibus substratum habuit. Cujus vultum etiam pictum Cerberus Turcicus extimuit; cuius manum romphæa, tanquam clavæ, armatam, *Hæsis*, Hydra feralis, contremuit. Præterea Herculem leonis indutum pelle, clavam manu ferre, cætera nudum, significat illum fortitudine sua defensum, adjectiis armis non indiguisse. Quò etiam facit, quod ejus *Clava* fuerit ex robore, seu ligno quercino confecta, ad ostendendum solidæ virtutis simulacrum: querens enim firmissima adversus ventos, nil nisi folia amittit. Pier. lib. 51. Unde in nummis Nervæ Traiani Imp. ex S. C. leonis caput, cum clava supererecta, impressum est: inscriptio: *Optimo Principi*, cuius idea fuit Hercules. Alii scribunt, Clavam ex oleastro fuisse, quam post viatoriam de gigantibus cœlum oppugnantibus, relatam, Hercules Mercurio consecrari, quæ repullularit, actisque radicibus in insignem arborem excreverit: quod innuitur virtutem & tamam non inarescere, non aboleri vetustate temporis, sed semper vigere & virere sicut oleaster.

(h) Herculis dormientis pollicem pygmæi, cubitales masculi dimetri ausi, ex unico digito mirati sunt molem manus; quia tamen sopitum deprehenderant, aggressi sunt armis impetere: sed is subito expperctus, veluti pulices partim contrivit, partim leonina pelle, quam

(g) *Leo Herculeus herorum Symbolum.* (h) *Temerarius congressus.*

gestare